

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Včeraj sklenila je poslaniška zbornica svoje zasedanje in se bode razšla, da se suide morda zopet proti koncu meseca oktobra. Preostaje nam, da poročamo na kratko o zadnjih sejah. V 46. seji se je nadaljevala debata o justičnem ministerstvu. Posl. Abrahamovicz govoril je o sodniških razmerah v Galiciji. Posl. dr. Bärnreither razpravljal je o reformi kazenskega zakona, civilnega prava, odvetništva itd.

Posl. Bulat je poudarjal nedostatke pri sodniških in jetniških poslopih v Dalmaciji in je predlagal, da se osnuje okrožno sodišče v Šibeniku. Dalje je razpravljajal uprašanje o notranjem jeziku pri sodiščih. V Dalmaciji je samo jedna narodnost, slovanska, o italijanski narodnosti se niti govoriti ne more. Da notranji jezik pri državnih uradih torej ni slovanski, je krivica, katero je v interesu strank in javnega poslovanja treba odpraviti kar najprej mogoče. To je očitno žaljenje ravnopravnosti. Isto tako je protipostavno, da najvišje sodišče daje svoje odloke v nemškem ali italijanskem jeziku v slučajih, ko se je v Dalmaciji obravnavalo v slovanskem jeziku. Pričakuje torej, da se kmalu odpravijo te nepostavnosti.

Posl. dr. Slavik se pritožuje, da se glede pravice shajanja na Češkem zakon tolmači prav nasprotno in želi večjo enakost pri odločbah najvišjega sodišča. Pravi nadalje, da je odlok justičnega ministra od 3. februarja 1890 popolnoma protipostaven. Cela vrsta cesarskih odlokov zahteva, da znajo vsi sodniški uradniki na Češkem oba deželna jezika, justični minister pa pravi, da to ni potrebno. Ta dokaz zadostuje. Odlok od 3. februarja nema zakonite podlage in je direktno nepostaven. Posl. Podlaszeski govori o željah Rusinov. Antisemit Schneider govoril je o židovskih sodnikih in o pravadah mej kristijani in židi. Grof Pininski poudarjal je potrebo reforme civilnega postopanja.

Justični minister grof Schönborn izjavlja svoje zadoščenje o izjavah vseh strank, da hote izvrševati program prestolnega govora. Odgovarja obširno raznim govornikom in po njih izrečenim

željam. Glede opazke Bärnreitherja o narodnosti sodnikov, pravi minister, da pač nikdo ne bode zameril sodniku, če se čuti kot sin svojega naroda in se za tacega tudi spozna. Seveda bi bilo obžalovati, če bi to narodno čutenje segalo predaleč. Dalje odgovarja tudi dr. Ferjančiču glede uradnega jezika. Težava je vedno največja v malih deželah, kjer se govorita več nego dva jezika. Teško je najti uradnikov, ki bi umeli popolnoma štiri jezike, treba je skrbeti, da se znanje jezikov s časoma zboljša. Pravi, da bodo jezikovne odločbe za slovenske pokrajine ostale v veljavi tudi na dalje. Dalje odgovarja posl. Hoffmanu na njegove opazke glede objektivnega postopanja. Prizna, da se zgodi marsikaj, kar se ne dá opravičiti ali zagovarjati. Opetovano izjavlja, da se ne strinja z vsako posamično konfiskacijo, da pa ne more storiti drugega nego v glavnih, principijelnih potezah opozoriti drž. pravdnštva, kako jim je principijelno postopati. V kazenskem zakonu so res določbe, ki se ne strinjajo več z današnjim časom in tudi ne v političnem oziru. Te določbe treba bode popraviti, kar bode le koristno. Konečno odgovarja na ostre besede mladočeškega posl. Slavika ter skuša zagovarjati svojo odločbo od 3. februarja, katera je vzbudila ob svojem času toliko hrupa na Češkem, ter se sklicuje na državni temeljni zakon, po katerem se nikdo ne more siliti, da se uči drugi deželni jezik. Pravi, da se je mnogo pretiravalo. Konečno govori o notranjem uradnem jeziku na Češkem ter pravi, da nema ničesar dostaviti izjavam ministerskega predsednika v budgetnem odseku ali jih omejevati. Po nazorih vlade ostati bode moral notranji uradni jezik nemški. Specijelno za Češko je vlada vezana po punktacijah.

Posl. dr. Trojan obžaluje, da se češki narod mora še zdaj boriti za one pravice v šoli, uradih in v javnem življenju, katere so se mu obljubile že pred 12 leti, ko so njegovi zastopniki ustopili v državni zbor. Niti cesar Ferdinand II. ni po nesrečni bitki na Beli gori ponudil češkemu narodu tacega ponižanja, kakeršno je zabeleženo v Dunaj-

skih punktacijah. Dalje govori o spravi. Oba podpredsednika mu segata v besedo. Dr. Trojan konča obžalujoč, da je vlada tako trdovratna proti češkemu notranjemu uradnemu jeziku. Ne čudi naj se pikrosti čeških govornikov. Slabi vzgledi pokvarijo dobro prav: Gospodom na levisi godi se zdaj po vseh njihovih surovostih prav dobro, zdaj so oni zmerni. Obžaluje, da je poslanec Bärnreither napadel samo antisemite, a ne tudi antislavistov. Semite branijo, a Slovane bi najraje zatrli. V dokaz navede nek privaten pogovor z nemškim poslancem, ki je trdil, da v sto letih bode vsa severna Evropa nemška. To je namen teh gospodov, ves severni del Evrope bi radi germanizirali, celo Rusije ne izvzemši.

Posl. Kokoschinegg je predlagal, da se osnuje četrti sodišče za Štajersko s sedežem v Mariboru. Posl. dr. Ferjančič in drugi interpelujejo naučnega ministra zaradi jezikovnih odredb na ljudskih šolah, namenjenih koroškim Slovincem. Seja se je potem sklenila ob 6. uri zvečer.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. julija.

Mladočehi in delegacije.

V večerni seji predvčeršnjem volila je poslaniška zbornica odposlance za delegacijo. Kompromis mej Mladočehi in fevdalnimi veleposestniki se ni dosegel in so torej Mladočehi odklonili na njih odpadajoče mandate.

Justični minister in Nemci.

Odgovor, ki ga je dal justični minister grof Schönborn o zadevi slovenskih jezikovnih odredb v zadnji seji državnega zbora, ni nikakor po volji organu nemških nacionalcev v Gradcu. Iz tega povoda pravi, da morajo Nemci biti jako oprezni in zdržljivi tudi nasproti preustrojenemu ministerstvu Taaffeovemu, ker nemajo niti najmanjšega povoda, da bi bili zaupni. Posebno svari nemško levico, ker v njenem desnem krilu kaže se neka slabost in želja po spravi, akoravno ni dvomiti, da je v njej mnogo množ, ki prav razsojajo položaj.

Odprava proste luke v Trstu.

Vedno se čujejo tožbe v velikih neprilikah, ki se delajo od strani carinskih uradov po vsem

LISTEK.

Kapitan.

(Ruski spisal Andr. Lvovič. Poslovenil —n.)
(Konec.)

— Vaša rana je nevarna, pravi zdravnik, pregledavši ranjeno ramo.

— To nič ne de, odgovori s slabim glasom Nikolaj Romanovič, — hitro obvezite . . . Ali sme biti rana na poti, ko ima stotnija komaj še petdeset mož. Hitro storite; jaz moram hiteti.

— Kam? vpraša zdravnik začudeno.

— Tje, k njim, v ogenj, odgovori odločno Nikolaj Romanovič.

Zdravnik ga debelo pogleda.

Toda Nikolaj Romanovič se vrne k svoji stotniji, naslanjaje se na lovca, ki sta ga pripeljala k zdravniku.

Hitreje, junaki, hitreje! naukuševal je svoje.

— Ne vidite-li, da so se naši umaknili . . . Ah, deca moja, koliko trpite! vzdihnil je Nikolaj Romanovič s solzami v očeh, gledaje svojo stotnijo, in zopet opominjajoč vojake, naj ne odnehajo.

— Kapitan, kapitan gre! začul se je radosten glas po bojni vrsti.

— Bratje, zopet sem pri vas. Bodite junaki. Ako nam je umreti, umrli bomo skupaj . . . Ako . . . ah! . . .

In Nikolaj Romanovič se prime za telo. Dve svinčenki sta mu prodrli spodnji del života.

Zgrudil se je Nikolaj Rumanovič, omagala tudi četa . . .

* * *

Dolgo časa so gledali vojaki z mračnim očesom proti oni strani, kamor so odnesli kapitana, ali pomoči ni bilo . . .

Hudo so ondu trpeli, skoro polovica jih je pokrivala bojna tla.

— Kam so nesli kapitana? vprašali so po boji hitro . . .

Ranjence so odnesli, in kapitan se ni mogel pri njih posloviti.

* * *

Prebivši celi dan na straži, smo šli zvečer v selo Jereznik. Vsi premrli so stopali vojaki po selu, in se malo ustavili, da bi si odpočili.

— Kaj dela druga stotnija? vpraša nekdo.

— Ranjence zbira, — ni bilo dovolj voz, da bi jih vse odpeljali.

— Kakove ranjence?

— Polovica jih je palo; tam je tudi njihov kapitan.

In res, v nečisti, prazni turški koči je ležal na tleh Nikolaj Romanovič, bled kot smrt, in pri glavi je stal njegov sluga, topeč se v solzah in otirajoč je z žuljavo dlanjo z zagorelega lica.

— A kako to? Ali so ga pozabili odpeljati?

— Saj vidiš.

— So-li drugi ranjenci že daleč?

— Daleč ravno niso.

Na to krene tudi polk naprej.

— Bratje, snemite vrata! Pognite plašče!

Položite nanje kapitana!

In vojaki so položili svojega kapitana na sneta vrata in ga nesli kot drag ostanek. Stotnija se razdeli, in njega so nesli na sredi. Vsak se je hotel še jedenkrat nagledati tega milega lica, a dobro vojaško srce nebote bolešno vzdihne, ko pogleda blede trpeči obraz Nikolaja Romanoviča. Stotnija je korakala krog svojega poveljnika in plakala.

— Tišje, tišje, prigovarjajo skrbno nekateri, — in ti, Semenko, dvigni malo ramo, na neseš ravno . . .

In kakor mati svojega otroka, tako prinese stotnija svojega poveljnika do prve bolnice.

Tam je bilo več spremnih voz za nadaljno pot

mestu. Trgovinski zbornici dobajajo cele kope raznovrstnih pritožeb o raznih situacijah, ki se delajo trgovini in se sklicujejo vse na Reko, kjer vendar velja jednaka postava, kakor za Trst. Borzna deputacija je sklenila poslati ministerstvu obširen memoriale, ki bo obsegal poglavitne pritožbe. Istotako sklenil je mestni zastopnik poslati spomenico na ministerstvo notranjih zadev, trgovine in financ, v kateri se bo poudarilo, da se prepričajo vse nedostatkosti pri carinski manipulaciji.

Interpelacija zaradi dogodkov na Reki.

Interpelacija, katero sta stavila poslanca Ugron in Horansky v ogerski zbornici slove: Ima li ministerski predsednik namen, da odredi vse, da se bodo kaznovale demonstracije na Reki potom pravnega postopanja in da se takoj premesti na Reki stacionirani polk št. 79? Namerava li pričeti obravnave o tem, da se hrvatska gimnazija kar najhitreje mogoče odpravi? Namerava li zopet pričeti pretrgano delovanje regnikolarne deputacije o Reškem uprašnji in ukreniti vse potrebno, da se doseže ožja zveza mej Ogersko in mej Reko tudi brez dovoljenja Hrvatske. Kakor se vidi, baš ponižni neso gospodje Madjari na zemlji, ki je hrvatska, a nikdar madjarska ni bila in ne bo.

Obstrukcija v ogerski zbornici.

Skrajna levica nadaljuje svojo obstruktivno politiko in govore nje člani pri najbolj neznatnih točkah cele ure trajajoče govore. Vlada in večina morejo le pasivno se upirati in dopuščajo, da levica debatuje brez konca in kraja. O razpuščenju zbornice se še vedno čuje govoriti.

Vnanje države.

O odhodu bolgarskega kneza.

Nenadno odpotovanje bolgarskega kneza Ferdinanda iz Karlovih Varov je vzbudilo nekako pozornost. Vender v Berlinu ne pokladajo posebne važnosti na ta slučaj. Borsa se je pa vsejedno vznemirila in je padel kurs rublja za nekoliko mark. Knez bolgarski podal se je z Dunaja v Gastein.

Bolgarska propaganda v Makedoniji.

Iz Monastira poročajo srbski listi, da so turška oblastva zaprla več sumljivih Bolgarov, ki so baje odposlanci odbora za agitacijo, ki se je osnoval v Sofiji, da dela propagando za Bolgarijo v Makedoniji.

Francosko brodovje na Ruskem.

Uradni organ ruskega pomorskega ministerstva „Kronstadski Vestnik“ objavlja poziv na prebivalstvo, v katerem se izreka, da poset francoskega brodovja ne velja samo ruski mornarici, nego da tudi občinstvo, meščani in trgovci naj dostojno okinčajo ulice in hiše. Francoske belo-rudeče modre zastave se najbolj priporočajo. Prebivalstvo Kronstadta in Peterburga dela priprave, da bode dostojno vsprejelo francoske goste.

Francija in Nemčija.

Nedavno prinesel je Pariški „Figaro“ vest, da bi se dalo doseči sporazumjenje mej Francijo in Nemčijo, če bi se Lorena vrnila Franciji, Alzacija pa bi ostala pri Nemčiji. Londonski „Daily News“ se izraža o tej misli ter pravi, da bi bilo v interesu miru želeti, če bi nemški cesar mogel in hotel posetiti v kratkem predsednika francoske republike. Že za čas kratkega vladanja očeta cesarjevega se je čula misel, da bi se Lorena, ki je ostala taka, kakor je bila pred 20 leti, vrnila Franciji. Če bi sedanji cesar dovršil tak čin pravice, zaslužil bi, da se ga slavi kot najzlahtnejega člana slavne njegove vladarske hiše.

Nemčija in Angleška.

Nekateri listi so hiteli raznašati vest, da se je za časa bivanja nemškega cesarja na Angleškem

Bilo je slovo. Prišli so tudi častniki. Vsa stotnija je stala kot jeden mož.

— Z Bogom, bratje, obrne se tiho Nikolaj Romanovič k svoji stotniji, — z Bogom, ne bom doživel, da bi se kedaj videli... Odpustite mi...

Iu vojaki so zaplakali kakor deca.

— Ljubljenec naš! Tebi jednakega kapitana ne bomo več imeli, mislili so si, in se razšli žalostno po vojašnici, toda težki vzdih vojakov so se še dolgo čuli mej stotnjajo.

* * *

Stiri dni potem, 28. avgusta, prestraši nas glas o smrti Nikolaja Romanoviča. Siromak je veliko trpel, predno se je ločil njegov duh.

Pri smrtni postelji je bilo nekoliko polkovnih častnikov, njegovih tovarišev.

Bolnik se skloni po konci, poda vsakemu roko in tiho reče:

— Ljubite, gospôda, vojake, ljubite jih iz srca. To zahteva pravičnost in ni sramota. Lažje je živeti, če ljubiš, lažje umreti, če si ljubljen.

Izgovorivši se besede je izdihnil.

Nad reko Jantro, v severni Bolgarski, kraj mosta v selu Beloje stoji mramorni spomenik. Vzdiguje se nad gomilo Nikolaja Romanoviča Hovena.

naredila celo pismena pogodba, s katero bi se Angleška približala trojni zvezi. Vender pa na tem ni nič resnice. Nemški listi tolažijo se s tem, da take pisane pogodbe niti ni treba, ker je moralničen uspeh, ki ga je dosegla politika trojne zveze te dni na Angleškem, važnejši nego vsaka pisana pogodba. Grozdje je menda še malo kislo, za to ne mara zanj nemška lisica po starem a vedno dobrem pregovoru.

Francoska narodna slavnost.

Popolnoma dostojno in mirno vršila se je narodna slavnost v Parizu. Pregled vojske na Longchampu bil sijajen. Predsedniku Carnotu delale so se žive ovacije, tudi generala Saussierja je občinstvo pozdravljalo presrečno. Alzaško-lorenska družstva korakala so kakor običajno h kipu strassburškemu in ga oventčali. Govorov ni bilo. Red je bil povsod uzoren.

Iz Alzacije-Lorene.

Nemška „Frankfurter-Zeitung“ poroča, da so se zopet postrile odredbe zaradi potnih listov v Alzaciji in v Loreni, ker se je osnovalo neko revanchedruštvo v Nancyu.

Dopisi.

Iz Sodražice 16. julija. [Izv. dop.] Dopisnik iz Ribnice v št. 146. „Slov. Naroda“ sam prizna, da dopis iz Ribniške doline v št. 124. „Slov. Naroda“ ni bil na temelji resnice skovan, vsled tega baje bi bil on želel, da bi bil uvod dopisu izostal in se ne dajalo povoda prepiru ter proužil daljši odgovor in Sodražke doline v št. 130.

Ker je sporna zadeva v resnici važna, da se vsestransko pojasni, vidi se nam potrebno na rečeni dopis, upamo, da bode potem konec besedovanju — odgovarjati sledeče:

Nikakor ni resnično, da bi srečen uspeh še vselej javnemu blagru na korist služil! Kajti znano bode pametno mislečemu, da, če dolgooprtnik ali kak drug zločinec srečen uspeh doseže, da to gotovo ne služi blagostanju. — Gospod dopisnik pustil je zasluge poslančeve ter pripisuje iste v prvi vrsti g. K., češ, on je iz početka napravil vsestransko z naidušenjem sprejeti načrt dotične cestne gradbe in gotovo ne hrepeni po hvali, ampak bolj po tem, da se načrt uresniči. Nadalje g. dopisnik stavi uprašnje, kake zasluge imajo isti za kako stvar, ki se početkom res hvalevredno naidušujejo zanjo, ki jo pa potem strastno pobijajo, preden se še prične vršiti. Da tudi v prvi vrsti ne pristoji hvala g. K., ki se je trudil za napravo dotičnega načrta, sledi iz podatkov: Ni še preteklo veliko časa, kar se je začela mej ljudstvom govorica širiti, da se bode dolenska železnica gradila. Zavedno in nezavedno ljudstvo je takrat trdilo, da glede na to, ko se je bilo prepričanje dobilo, kod da se je glede rečene železnice Grosuplje-Kočevoje trasa merila — oziraje se na splošni in glavni promet, je najpripravnejša lega za železnično postajo v vasi Žlebiči. Res, da sta v tosonem okraju dva lepa trga, in sicer: Ribnica, ki je ob jednem sedež okrajnega sodišča in je glede lepe okolice že zdavna na dobrem glasu, — istotako Sodražica, ki je glede obiskovanih tržnih dnij ter radi živahne lesne kupčije istotako znana. A kaj pomaga, ker naravne lege, katera bi povodom otvorjenja železnice služila v živahen promet, — dotičnih trgov nobeden nima. Nepriistranskemu človeku moralo se je res pri srci milo storiti, če je slišal: v Žlebiči je jedino pripravno za železnično postajo — in lepa rečena trga se pa prezirata. Ko se je poizvedelo, da se bode rečena železnica začela pozitivno graditi tako, potem prišlo je marsikomu na misel, da se bode mogel najbogatejši promet v deželi iz Loškega potoka, Drape in celo Prezida na dolensko železnico pritegniti, — treba bode v to svrhu ugodne cestne zveze z Loškim potokom. Ko so bili nekateri mogotci poizvedeli, da je postaja v Žlebiči in ne v Ribnici projektirana, začeli so lansko jesen možje iz Ribnice sporazumljeni z g. K. pri merodajnih osebah uplivati, da naj oni na to delajo, da bi se glede gradbe nove ceste Loški potok-Ribnica napravil jeden načrt. Akoravno je bila ugodna cestna zveza z Loškim potokom že zdavna potrebna, vender se dosihdob na isto važnost prej ni zadostno oziralo. Ko so pa možje v Ribnici sprevideli, da bi pritegnitev prometa iz Loškega potoka na dolensko železnico utegnili biti velikega pomena, prizadevali so si na vso moč dokazati: ako se jeden del ceste iz Vinice do Ribnice preloži, potem bila bi daljava zahodnim občinam do Ribnice jednaka, kakor do Žlebiča in bi se mesto v Žlebiči napravili postaji v Ribnici in Peklu.

Na željo več Ribniških mož in g. K. iz Pekla izvršil se je nanagloma od g. G. načrt glede cestne

gradbe Hrib-Sodražica in Vinice-Ribnica, ki je bil od okrajnega cestnega odbora in deželnega zbora še isto jesen v tem duhu odobren, da se, preden se načrt v sankcijo predloži, še občine zaslišijo, kakšnega mnenja da so. Uprašanje nastane: Je li so v resnici Ribniški možje sporazumljeni z g. K. pri rečenem delu za javni blagor delali? Ne! Oni so delali le za svoj lastni blagor in nikakor ne za javni blagor. Da so res za svoj lastni blagor delali, se jasno razvidi iz tega: da se je za postajo v Ribnici interesiral samo del Ribniške krajne občine in za slučaj, da bi vsa občina bila za to, tako broji skupaj 2377 prebivalcev, in za postajo v Peklu jedino veleposestnik g. K. in dotična krajna občina Velike Poljane, broječa 370 prebivalcev. Za novo cestno progo Vinica-Ribnica ne interesira se pa gotovo nobena občina v skladnem okraju, razven jedino Ribničanov in z njimi tu pa tam kak strankarski privrženec, ki jim je le radi tega mar, da bi s tem namenom prepričali postajo v Žlebiči. Za postajo v Žlebiči zanimajo se pa občine: Trava, Draga, Loški potok, Gora, Sodražica, Jurjevica in Sušje, ki skupaj štejejo okroglo 8000 prebivalcev, v katerih občinah se more tudi vestno in resnično trditi, (kar bodejo naši nasprotniki pač priznali!) da je industrija, kupčija, obrtnija itd. ondu doma. Poleg tega pa imati dotični postaji Ribnica in Pekl brez nas (združenih) še druge konkurenčne občine, mi nasprotno pa imamo še druge občine, ki se za naše težnje in zahteve zanimajo, kar se bode o tem, če treba, tudi lahko dokazalo. Komu naj se torej v priznanje zasluge hvala daje, prepuščamo častitim čitateljem v presojo.

G. dopisnik skuša našo trditev opovreči s tem, češ, da ni tri kilometre daljša cestna proga iz Sodražice čez Jurjevico na Ribniški kolodvor, kakor po stari cesti (deželni) do Žlebiča, kar se mu pa s piškavim dokazom nikoli ne bode posrečilo, nego moral bode na vse zadnje še dober kilometer „priflikati“, kakor ga je blizu „priflikal“ k dopisu njegovega (?) preddopisnika. G. dopisnik trdi, da bi daljava iz Sodražice po novi cesti v Ribnico bila od stare ceste za 1600 m krajši. G. dopisnik, ta številka je pač premala v primeri s stroški glede gradbe nove ceste Vinica-Ribnica, a povem pa še to: še ta „številtica“ bode se znižala radi tega, ker z istim skrajšanjem se zgubi ugodnost, katero ima stara cestna proga to, da za slučaj, ko bi ne bila postaja v Žlebiči, bi vozniki iz južnozahodnih občin iz stare ceste lahko pri Bregu, ozirom v Gorenji vasi krenili naravnost k Ribniški postaji, ker bi daljava bila po tej cesti jednaka do rečene postaje, kakor do Ribniškega trga (kar bi seveda Ribničanom gotovo ne ugajalo po takimi okolščinami!). Za slučaj pa, da bi vozniki iz zahodnih občin morali po novi cesti voziti, obsojeni bi bili hočeš nočeš najprvo v Ribnico dospeti in potem iz sredi Ribnice gotovo nad 600 m daleč k postaji „špancirati“. Razvidi se torej jasno, da „pičli kilometerček“ bi znala nova cestna proga za zahodne občine krajša biti, to pa le pod tem pogojem, ako bi ne peljala nova cesta skoz tržko ulico „Mlako“. Za slučaj pa, če bode cesta skoz tržko ulico „Mlako“ peljala, potem pa ne bode nova cestna proga še 800 m krajši od stare cestne proge. In za ta „kilometerček“ naj bi se cesta, ki se še dotično prebivalstvo za nje ne zanima, skoz katero ozemlje drži dotična cestna proga, na milost nekaternikom iz Ribnice gradila? Če se še nadalje dostavi to, kako neugodna bi bila postaja v Ribnici za zahodne občine, razvidi se iz tega: zahodne občine imajo za postajo najugodnejši svet Žlebič, a še ta svet bode za 5 občin jako oddaljen ter le dvema občinama bolj ugoden. Združene občine imajo le izdaten izvoz in glede tega ugodnega izvaževanja jim je glavna skrb. Če bi torej južnozahodne občine bile primorane se postaje Ribniške posluževati, bi se istim velika krivica godila, ker bi se moralo iz istih občin vse blago na Ribniško postajo, to je na 3000 m dalje kot v Žlebič dovaževati in potem zopet nazaj proti Žlebiču nad 3500 m daljave in od izvoznega blaga železnično voznino plačevati; istotako morale bi se druge vožnje bodisi po novi ali stari cesti za 3000 m, oziroma nad 3500 m dalje prevažati, kakor bi se v resnici iz Žlebiške postaje potrebovalo. Od Žlebiča (osobito istega kraja [pri roki], kjer se postaja primirja), do vzhodne Ribnice je nad 3500 m, istotako bilo bilo bi od Žlebiča (rečenega kraja) do severnega Pekla okroglo 3500 m. Po mnenju Ribniških mož, ozirom g. K., morali bi združeni južnozahodnih občin do 8000 broječi prebivalci, ki so brez vsake

ugodnosti po naravi tako že oddaljeni, oziroma postaje v Peklu, do 370 broječem prebivalstvu — in ozirom postaje v Ribnici, do 2377 (še ne) broječem prebivalstvu podleči?! Pač se ne potrebuje nobene komentara več, kajti razvidi se pač jasno, kako je g. dopisnik pravicoljuben! (Dalje prih.)

Is št. Jakoba ob Savi 14. julija. [Izv. dopis.] Gotovo se bodele čudili, g. urednik, da tudi od Savskega proda dobite dopis. Pa saj je že čas, da vam zopet kaj sporočim iz naše občine.

Bilo je lansko leto nekoč (žal, da sem še le sedaj izvedel), ko je naš župan sklical sejo občinskega odbora. Povabil je vse odbornike, le jednega ne. Pa zakaj ne? Odgovor na to: Ker je hotel ta odbornik ravno pri tej seji predlagati, da naj bi se našemu g. župniku od lesa, kar ga je od novonarejenega kozolca preostalo, pri svinjaku kuhinja naredila. Vprašal bi g. župana: „Ali v Podgoriški občini zato odbornike volite, da jih k sejam ne vabite? Ali je to postavno?“

Ko bi tega odbornika, katerega naš župan tako prezira, ne bilo, bi še kozolec g. župnika ne stal. Župan in mnogo drugih mož spoštuje svojega duhovnega pastirja le na jeziku, ne pa v dejanji. Vse drugače je bilo pred dvema letoma, ko si je št. Jakobski cerkovnik izmislil, da mu iz gorenjega nadstropja piha, in da hoče na stopnicah vrata imeti. Takrat ni bilo treba sklicavati nobene seje, temveč župan in tedanji prvi svetovalec sta sama takoj dovolila, seveda ne iz svojega žepa, da naj se na sredi stopnic napravijo vrata. To se je tudi izvršilo. Vrata stanejo nad 20 gld., pa jih toliko treba, kakor 5. kolesa pri vozu. Seveda, kdor se zna prilizovati, vse doseže. In zakaj je pri nas tako? Drugi svetovalci in odborniki se menda bojé župana Loreuca in bogatina Bašca. Samo ta dva moža imata pri nas odločilno besedo; to pa zaradi tega, ker vsi drugi molče in se za nikakršno stvar ne zmenijo.

Baščevemu ojetu pa bi svetoval, da bi vender že jedenkrat odložili odborništvu, ker so za to že prestari. Sedaj neso že za družega, kakor da niso ob nedeljah v pozno noč vino svojim sorodnikom in zlahtnikom na mizo, seveda ne zastoj, akoravno nemajo gostilne. Toda dosti za danes, da ne bom preveč povedal. Resnicoljub.

Domače stvari.

— (Državni zbor) zaključil je včeraj svoje zasedanje in poslanci odšli na počitnice, mej katerimi bodo imeli dovolj prilike, poročati volilcem o svojem delovanju in o položaji sploh.

— (Nervozni mostovi.) Odkar se je pripetila grozna nezgoda pri Mönchsteinu v Švici, obrnila se je splošna pozornost železniškim mostovom, katerih je mnogo takih, da je le čudo, ako se ni že dogodila kaka katastrofa. Tak most je tudi takozvani Štampetov most pred Logatcem, ki je ne le nepravilno sezidan, ampak sploh v slabem stanju. Oboki so razpokani, da se zijavke od daleč vidijo. Poslanec Povše je v državnem zboru trgovskega ministra zaradi tega mostu interpeloval, žal, da nam bode na odgovor čakati do bodočega zasedanja. — Tudi drugi mostovi okoli Borovnice so slabi in „nervozni“, ker se navadno razpoke le zamažejo, namesto, da bi se korenito popravljale.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je te dni izročil prečastiti gospod župnik Iv. Vrhovnik svoto 161 gld. 45 kr. in sicer 100 gld. kot pokroviteljstvo posestnika z dežele g. Antona Zarnika na Krtini. Ko hvaležno beležimo to pokroviteljstvo, oznanjamo slovenskemu svetu, da je v izgled ostalim premožnjakom po deželi posestnik Anton Zarnik prvi selski pokrovitelj naši družbi. — Ostali denar pa je prečastiti gospod rodoljub nabiral ob razdelitvi podobice sv. Cirila in Metoda kot vsprejemnic naši družbi ter kot darove ob bivšem prazniku naših sv. apostolov. — Naj bode požrtvovalnemu gospodu donašalcu družbina iskrena zahvala!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) došlo je zopet 12 gld. 57 kr. od Dunajskih vseučiliščnikov. Ob raznih prilikah nabrani ta 6 letošnji dar akademiške tamošnje mladine prejeli smo s ponavljano radostno zavestjo, da:

„Dokler ji zvesta bodeš ti, mladina,

Ničesar ne boji se domovina!“

Pristavek. Hvalno omenjati so pri „Slovenajegraški“ podružnici požrtvovalno delujoči domoljubi

gg. župnik Ant. Ostrožnik, prvomestnik; kapelan Fran Vidmajer, tajnik in poslovodja, Jos. Stanonik, denarničar. Zadnje naše poročilo o teh čast. osebah ni bilo namreč s cela pristno.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Slovenski abiturijenti) sklenili so prirediti veselico, za katero se že delajo priprave. Veselica bode začetkom avgusta v Čitalnici.

— (Izpred sodišča.) Kalanov pristaš, posestnik Kos, bil je včeraj zaradi krive prisega obsojen na dva meseca ječe.

— („Klub biciklista Hrvatskoga Sokola“) nam javlja, da je v Zagrebu zgradil dirkališče, katero se bode v nedeljo dne 16. avgusta t. l. povodom otvorjenja Zagrebške izložbe s svečano dirko otvorilo. K tej dirki pozvana so slovenska biciklistična društva in nadejati se je, da se bodo bratskemu pozivu v kolikor možno obilnem številu odzvala, to tembolj, ker je Zagrebško dirkališče prvo in jedino na slovanskem jugu.

— (Prvo Ljubljansko društvo za podporo in oskrbljevanje bolnih in onemoglih društvenikov) praznuje v nedeljo dne 19. t. m. z občnim zborom petindvajsetletnico svojega koristnega delovanja. Ustanovil je to društvo pred 25 leti dr. Ebin Henrik Costa in namen mu je bil podpirati stare, ubožane in onemogle meščane. Gotovo gleda društvo lahko s ponosom na svoje 25letno delovanje, kajti nad 25.000 gld. razdelilo je v tem času mej bolne in onemogle društvenike. Mnogokrat začela je pač blagajnica birati in ranjki blagajnik Pakič je iz svojega premoženja zakladal blagajnico, da se ni bilo treba dotakniti obligacij in srečk, katere ima društvo. Da je svoji blagajnici opomoglo, je društvo uvelo poprej v Ljubljani neznan javne tombole. Naj bi to blagodejno društvo tudi v prihodnje delovalo tako uspešno, kakor zadnjih 25 let.

— (Odposlanci k deželni učiteljski konferenciji) so doslej izvoljeni: za šolski okraj mesto Ljubljana g. učitelj I. Bele in g. prof. W. Linhart; za okraj ljubljanska okolica g. učitelj J. Gregorin (Črnuče) in g. nadučitelj F. Papler (Borovnica); za kamniški šolski okraj g. učitelj Petrovec (Čemšenik) in g. učitelj L. Stiasny (Kamnik); za litijski šolski okraj g. nadučitelj J. Ravnikar (Litija) in g. nadučitelj F. Škrbinec (Višnja Gora); za kočevski šolski okraj gg. nadučitelji F. Golmajer (Loški Potok), M. Mandelc (Sodražica) in F. Spintre (Kočevje); za postojnski šolski okraj gg. nadučitelji P. Kavčič (Senožeče), Št. Tomšič (Vipava) in M. Zarnik (Trnovo).

— (Letovišča na Gorenjskem) napolnila so se po sklepu šolskega leta vidno in je že težko kje prostora dobiti.

— (Na gimnaziji Mariborski) bilo je letos 299 rednih učencev, mej njimi 187 Slovencev, 106 Nemcev, 4 Čehi, 2 Italijana. Odliko jih je dobilo 31, prvi red 192.

— (V prvi razred slov. paralelk v Mariboru) vsprejelo se je dne 15. t. m. 14 učencev.

— (Železnica iz Poljčan v Konjice.) Deželni odbor štajerski predložil je ministerstvu načrt za to progo. Železnica bila bi ozkotirna in stala bi 370.000 gld.

— (Poskušen samomor.) Včeraj ob 4. uri popoldne ustrelil se je hišni posestnik Jakob Koren v Dijaških ulicah petkrat z malim revolverjem v čelo, v sence in proti srcu, a nobena malih krogelj ni bila smrtonosna. Prenesli so Korena v deželno bolnico, kjer bode brezdvomno kmalo okreval. Slabo denarno stanje je baje uzrok poskušnemu samomoru.

— (Posebni vlak s Štajerskega) pripelje jutri ob 1/4 na 11. uri dopoldne okoli 1000 udeležencev v Ljubljano; od tu so namenjeni večinoma na Trbiž in sv. Višarje, drugi v našo prekrasno Gorenjsko in v Trst, kamor imajo tudi jako znižano vozno ceno. Vlak imajo svoj do Trbiža in postane v Ljubljani le za četrt ure. Priredil ga jim je gosp. Jos. Paulin tu.

— (Iz Celja.) Vse mesto je zdaj razburjeno zavoljo smrti davčnega služabnika Končana. Ta mož je bil dne 10. maja t. l. pozno zvečer v družbi z Jelencem v gostilni glasovitega nemškutarja Franckita. Končan je, kadar je bil vinjen, rad napravil prepir. Tako je tudi tisti večer pel slovenske pesmi, sprl se s tovariši v gostilni, bil potem tepen, na plano vržen in potem je izginil... Trupla še do danes

niso našli. Govorile so se vse mogoče in nemogoče stvari. Včeraj pa so najedenkrat krčmarja in posestnika Franckita dejali v preiskovalni zapor... Je pač marsikaj gnilega mej Celjskimi razmerami.

— (Iz Trsta:) Tukajšnji „Il Piccolo“ dobil je iz Rima vest, da so v papeževi upravi zopet zasledili velike nedostatke in poneverjenja. Nedostatek znaša 30 milijonov lir.

— („Učiteljski Tovariš“ Glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“) ima v 14. številu nastopno vsebino: Podobice v abecedniku. — Knjiga Slovenska. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Vprašanja in odgovori. — Književnost. — Dopisi. — Društveni vestnik. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služeb. — Listnica uredništva.

— („Kmetovalec“) ima v 13. številu nastopno vsebino: Molji. — Lonec za kisavo. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene. — Inserati.

— (Koliko se je postrelilo na Kranjskem divja čine?) V preteklem lovskem letu postrelilo se je na Kranjskem: 1532 srn, 91 divjih koz, 9410 zajcev, 107 divjih petelinov, 46 ruševcev, 651 gozdnih jerebic, 25 snežnih jerebic, 178 skalnih jerebov, 3183 prepelic, 1167 sluk, 121 divjih gosi, 1329 divjih rac in 53 fazanov. Medveda ustreljena sta bila 2, dalje 1049 lisic, 375 kun in dihurjev, 36 vider, 183 jazbecev, 14 orlov, 47 velikih uharic in 1576 roparskih tic.

— (Tramvaj v Zagrebu.) Ker je koncesija že dana, se bodo pričeta dela urno nadaljevala, da bode tramvaj gotov, še predno se otvori razstava.

— (Za III. porotno zasedanje v Novem mestu,) katero se začne dne 3. avgusta t. l. izžrebani so naslednji gg. glavni porotniki: Bregar Ig., hiš. pos. in trgovec z Vidma; Šušteršič Fr., pos. iz Birčne vasi; Vardjan Fr., pos. iz Črnomlja; Levičar Jos., pos. iz Gunt; Majzelj Fr., pos. iz Bele cerkve; Bevc Jos., pos. iz Kij; Juvančič Fr., pos. iz Radeč; Tomažin Mat., pos. iz Smlednika; Vidmar Fr., pos. iz Dolenje vasi; Dolar Ferd., graščak iz Kota; Dular Fr., pos. iz Jurke vasi; Hude Jos., pos. iz Mirne peči; Jakša Štefan, pos. iz Trbiža; Poglajen Andr., pos. iz Vel. Rigelja; Novšak Fr., pos. iz Loga; Zaplatar Fr., pos. iz Šent-Helene; Moravec Fr., pos. iz Velike Loke; Majzelj Ant., pos. iz Šent Jerneja; dr. Mencinger Jan., adv. s Krškega; Hartman Jos., trgovec iz Vel. Lašč; Bajuk Jurij, pos. iz Božakovega; Jerman Mat., pos. iz Velikega Slatneka; Pezdirc Marko, pos. iz Metlike; Rumpret Jan., pos. s Krškega; Miklavčič Ant., pos. iz Loke; Rostohar Vin., pos. iz Gornje Pijavške; Dular Jan., pos. iz Rodne; Wintar Fr., pos. iz Hruševca; Pubek Jan., pos. iz Črnomlja; Stermolé Jan., pos. iz Hudega; Ogulin Mat., pos. iz Vrtača; Merkuša Jos., pos. iz Mihovca; Žagar Jos., pos. iz Birčne vasi; Šiško Mar., pos. iz Zaloke; Šmajdek Fr., pos. iz Petan; Lesar Jan., pos. iz Sela pri Ratežu. — Nadomestni porotniki: Mechora Eman., gost. v Novem mestu; Stine Ant., pos. iz Šent Mihela; Jarc Ant., trg. v Novem mestu; Nimrod Nest., pos. v Novem mestu; Mikolič Jak., trg. v Novem mestu; Krajec Jan., tiskar v Novem mestu; Znanec Jan., pos. iz Šent Mihela; Pauser Adolf, trg. v Novem mestu; Poljanec Jan., c. kr. gimn. prof. v Novem mestu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Stockholm 16. julija. Včeraj priredili so švedski pomorski častniki v gradu Grips-holm pri Melarskem jezeru francoskim pomorskim častnikom obed. Admiral Virgin napil na Carnota in francoske častnike, francoski poslanik napil na kralja Oskarja, admiral Gervais na švedske častnike. Na pristanu zbrana množica pozdravljala francoske častnike z živahnimi klici.

Friedrichsruhe 16. julija. Bismarck in soproga odpotovala sta v Schönhausen, od koder pojdeti v kratkem v Kissingen.

Carigrad 16. julija. V Meki bilo je v ponedeljek 33 slučajev kolere.

Villefranche de Rouergue 16. julija. Ekspresni vlak, ki je o polnoči odšel v Toulouse, skočil je mej Najarom in Laguepiem s tiru. Dvajset vagonov se je prekucnilo. Mnogo poškodovanih.

Pariz 16. julija Strajk železniških služnikov se je danes po delarnicah raznih železniških društev še razširil. Vozno osebje posluje polnoštevilno.

Pariz 16. julija. Vsled strajka se je zahodne železnice tovorni kolodvor zatvoril. 6000 železniških služnikov sklenilo nadaljevati strajk.

Pariz 17. julija. Ukrenile so se obširne previdnostne naredbe, da strajkujoči delavci ne bodo družih ovirali pri delu. Žandarmerija, redarji in oddelki republičanske garde stražijo železniške proge in delavnice. Ženijski vojaki so dobili ukaz, da nadomestujejo železniške strajkujoče delavce. Strajk vrši se mirno, delavci zahodne in severne železnice vrnili se deloma k delu. Vsled previdnostnih naredb še ni bilo nereda. Vender so kolodvori z vojniki zastavljeni, ker so strajkujoči delavci blizu.

Razne vesti.

* (V ojaške poskušnje.) V Inomostu nastanjeni bataljon cesarskih lovcev bode imel dvanajstnevne vaje, pri katerih se bodo v prvi vrsti poskušale nekatere nove konserve, katere imajo namen, da se ob vojnem času z njimi izključno more hraniti vojska. Vseh dvanajst dni se vojaki ne bodo smeli posluževati nobenih drugih jedil, nego teh konserv in za pijačo vode in žganja. Na ta način se hoče praktično poskusiti te konserve, katere zavzemajo tako malo prostora, da vsak mož lahko za silo za 12 dni proračunjeno hrano nosi saboj. Poskušnje vršile se bodo tudi pri drugih korih in bode povsod za to imenovan jeden bataljon.

* (Na biciklu v Neapolju.) Učitelj g. H. Kunz iz Langenloisa na Spodnjem Avstrijskem vozil se je v desetih dneh od tam preko Gradca, Ljubljane, Reke, Ankone in Rima v Neapolj. Nazaj se bode vozil preko Rima, Florence, Genova, Nizze, Milana, Inomosta, Solnograda in Linca zopet v Langenlois. Ceste našel je večinoma dobre, le huda vročina in topli široko sta ga nekoliko mučila.

* (Strajk perice) V Londonu hoté perice napraviti strajk. Okolu 120.000 jih je, ki hoté ustavititi delo, ako se ne ustreže njih željam. Pred nekaterimi dnevi imele so shod v Hyde-parku, kjer je bilo več govorov, v katerih so razkladale svoje zahteve. Pred vsem hoté zdrave delavnice in 12 ur dela na dan, namestu 14 do 18 ur, kakor je zdaj običajno. Občinstvo je na njih strani. Pri shodu bile so vse čedno oblečene in so imele zastave in godbo. Stvar utegne priti v razpravo tudi v parlamentu.

* (Umor in samomor.) Vsled velikih izgub v žitni trgovini ustrelil je trgovec Földes v

Budimpešti svojo 24letno soprogo in triletno hčerko, ko sta spali. Potem je stopil pred zrcalo in se ustrelil v glavo. Našli so vse tri mrtve.

* (Lev raztrgal je) v zverinjaku v Bridgeanu na Angleškem krotitelja, znanega pod imenom „kapitan Cordona“. Že ves dan bil je lev „Wallace“ izredno zloben. Ko so štiri levi ustopili v sosedno kletko, potegnil se je „Wallace“ v kot v svoji kletki. Le za trenutek obrnil je Cordona glavo in pozabil z očesom fiksirati leva. V divjem skoku vrgel se je lev na svojega gospodarja ter ga podrl na tla in razmesaril. Gledalci začeli so prestrašeni kričati, kar je divjo zver menda še bolj razdražilo. Leva ustrelili so še isti dan.

* (Usad se je udril) v Skinni v angleški Columbiji v Ameriki in zasul 40 Indijancev in jedno belo ženo.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, katere vsled zapretja ali slabega prebavljenja napenja, tišči, jih glava boli, ki nemajo slastij do jedil in ali jim je drugače slabo pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (4-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Darila za „Narodni Dom“.

XLIV. izkaz „Krajcarske družbe“.
Prenesek . . . 10103 gld. 17 kr.

Doneski za mesec maj; plačali so:		
4 naročniki	à 5 gld.	20 gld. — kr.
6 naročnikov	à 3 „	18 „ — „
6 „	à 2 „	12 „ — „
21 „	à 1 „	21 „ — „
9 „	à 50 kr.	4 „ 50 „
Narodni papir meseca maja . . . 19 „ 34 „		
Krajcarska družba v Selcih na Gorenjskem nabrala . . . 1 „ 50 „		
Darilo g. dr. Celestina Fr. v Zagrebu . . . 10 „ — „		
Doneski za mesec junij; plačali so:		
4 naročniki	à 5 gld.	20 gld. — kr.
5 naročnikov	à 3 „	15 „ — „
6 „	à 2 „	12 „ — „
20 „	à 1 „	20 „ — „
9 „	à 50 kr.	4 „ 50 „
Narodni papir za mesec junij . . . 48 „ 43 „		
Skupaj . . . 10329 gld. 44 kr.		

Opomba: Vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli k tej, za naše skromne razmere znatni svoti, najtoplejšo zahvalo, združeno z željo in prošnjo, da blagovolé z nami tako lepo vstrajati tudi še v prihodnje.

V Ljubljani, dne 16. julija 1891.

Odbor „Krajcarske družbe“.

Loterijsne srečke 15. julija.
V Pragi: 43, 54, 72, 86, 73.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. julija	7. zjutraj	735.0 mm.	16.6° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	733.7 mm.	27.6° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	734.0 mm.	21.4° C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 21.9°, za 2.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92 75	92 70
Srebrna renta	92 70	92 65
Zlata renta	111 30	110 80
5% marcna renta	102 95	102 95
Akcije narodne banke	1025 —	1027 —
Kreditne akcije	295 50	294 75
London	117 45	117 50
Napol.	9 33	9 33 1/2
C. kr. cekini	5 58	5 57
Nemške marke	57 70	57 75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	179 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	105 „	105 „ 10 „
Ogerska papirna renta 5%	101 „	101 „ 85 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115 „	115 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld.	186 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	157 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225 „	— „ — „

Dober in trajen postranski

zaslužek

daje podjetna tvrdka osebam, ki mnogo pridejo v dotiko z občinstvom. — Ponudbe vsprejme iz priznanosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (510)

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice šte. 10.

Šolsko orodje: svinčniki, jermena za knjige, nosila za knjige, držala, škatljice za peresa, žepni noži, pisalci, kleja. **Leseno orodje za risanje:** risalnice, trikotniki, ravnila itd.; kreda, prosti listi, beležnice, palete, zvezki za preparacije, risala, risniki, skrilove deščice, pisne mape, pisni papir, šolski tobolci, šolska tinta, mapa za zvezke, tuš, risalni skladki, risalni brisači, risalni papir, plovci, držala za svinčnike, hranjevalci za svinčnike, ostrila za svinčnike in za pisalce. (456-7)

J. GIONTINI-ja knjigotržnica

v Ljubljani, na Mestnem trgu

priporoča:

Radics: „Führer durch Krain und Laibach“ s krajepisno mapo in mnogimi slikami. — Cena 60 kr., po pošti 65 kr.

Sima J.: „Bilder aus Krain“. I. „Im Gebiete der Steiner Alpen“.

Z mnogimi slikami. — Elegantno vezano 2 gld., po pošti 2 gld. 15 kr.

Velika zaloga potopisnih knjig.

Nadalje je dobiti:

„Der Schaufenster-Decorateur“, priročna knjiga za trgovine z materijalnimi, kolonijalnimi in specerijskimi blagom. Četrta izdaja s 50 različnimi uzorčnimi načrti in obsežnim navodnom. — Cena 4 gld. 50 kr., po pošti 4 gld. 65 kr.

Pollak-ovi praktično preizkušeni originalni recepti, kako more vsak sam po novi meri in vagi izdelovati vse vrste žganih pijač, likerjev, rozolij, rumov itd. **Brez strojev in kuhanja.** Knjiga prinaša nad 200 receptov. — Cena 5 gld., po pošti 5 gld. 10 kr.

Zbirka originalnih receptov za izdelovanje vina, octa, piva, žganja, likerjev itd. Več nego 300 receptov. Cena 1 gld., po pošti 1 gld. 10 kr. (584-1)

Tujci:

16. julija.

Pri **Mallči:** Essinger, Bruner, Thürman, Görlich, Schenker z Dunaja. — Wohlmuth iz Zagreba. — Kantz, Tolentino, Fürj iz Trsta. — Pevic iz Pulja. — Benussi iz Zadra. — Hadrova, Schesztak iz Gorice. — Neuman, Grünhut iz Gradca. — Kranjac iz Podgore.

Pri **Sionu:** Dreyman, Pichler, Schwalb, Pierkle, Geissler, Löti, Braun, Höller, Pentek, Götzl z Dunaja. — Armingier, Kalilister iz Trsta. — Košar z Dobrove. — Kasagrande iz Ajdovščine. — Ravena, Carma z Reke. — Belac od sv. Martina. — Samec iz Kamnika. — Fischer iz Budimpešte. — Diamant iz Prage.

Št. 104 — 1891.

Natečaj.

Povodom preustrojenja glasbene šole narodnega deželnega glasbenega zavoda v Zagrebu namestiti je z dnem 1. oktobra 1891

deset rednih učiteljev

in sicer:

1. Dva učitelja petja z letno plačo 900 gld.;
2. jeden učitelj petja z letno plačo 720 gld.;
3. jeden učitelj goslanja z letno plačo 900 gld.;
4. jeden učitelj goslanja z letno plačo 720 gld.;
5. jeden učitelj violoncella in kontrabasa z letno plačo 720 gld.;
6. jeden učitelj klavirja, harmonija in eventualno kompozicije z letno plačo 900 gld.;
7. jeden učitelj sviral (flavte itd.) z letno plačo 720 gld.;
8. jeden učitelj kositernih glasbil z letno plačo 720 gld.;
9. jeden učitelj cele glasbene teorije, eventualno i katerega glasbila z letno plačo 900 gld.

Za popolnitev vseh teh mest razpisuje se natečaj **do 15. dne avgusta 1891.**

Za vsako teh služeb zahteva se razven strokovnega naobraženja
1. znanje hrvatskega ali vsaj katerega družega slovanskega jezika,
2. zaveza, predavati na teden 24 ur,
3. uplačevanje pristojbine za penzijski zaklad, kakor je predpisan za učitelje narodnih šol.

Vse bližnje pogoje mogo izvedeti oni, ki se hočejo natecati za katero teh mest, pri podpisanem ravnateljstvu.

Vsi kompetentje priposlati imajo po pošti svoje, na visoko kr. deželno vlado, oddelek za bogočastje in pouk upravljene prošnje, katerim morajo biti priložene svedočbe usposobljenja, dosedanjega službovanja in životopis, podpisanemu ravnateljstvu narodnega deželnega glasbenega zavoda in sicer najkasneje do zgoraj določenega roka.

Ravnateljstvo

narodnega deželnega glasbenega zavoda

v Zagrebu, dne 27. junija 1891.

Naznanilo.

Podpisano županstvo naznanja, da je slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Novem mestu z odlokom dne 14. t. m.

Živinski semenj
na Veliki Loki pri Temenici
dne 25. julija, t. j. na sv. Jakoba dan, dovolilo.

Županstvo Velika Loka

dne 25. julija 1891.

Klemenčič Fran, župan.